

Devşirme Bir Hayatın Figüranı Olduk Hep

— M.Kılıçel · 30 Mayıs 2016

Devşirme bir hayatın figüranı olduk bir ömür

Cesaretimiz yetmedi mülteci düşlere kapılıp efsane veya kahraman olmak için
Baş rol oynamaya

İki adım gerisinde yürüdük mesudiyetin
An kadar geç kaldık doğacak umutlara
Tutmasını bilemedik konan serçe vari
Naif duguları
Tebessüm ettik derken birden hüzün sardı
Gülmeye hasret hüsranlı çehremizi
Döndük tekrar başladığımız aynı yere

Bakıldığında
Bir garip hikayedir aslında bizimkisi
Hicranı karalarla yıkanmış
Gülücükleri ölü doğan
Tek nefesi nasip diye reva görülmüş
Var ile yok arası meçhul bir kalıntı

O yüzden hep geç kalışlarımız var aşklara
Hep geç kalışlarımız ufuğa şen vuracak şafaklara
Hep bir utkedir içimizde yarım kalan
Maviye,yeşile dokunmama heyecanı

Yada kaderdir bize sunulan
Olmayan günahların bedelidir ödetilen
Kanımızca hiç hak etmediğimiz

Aslında günahta uğramaz sokağımıza
Meleklerle hep iyi geçiniriz
Kitaplarada saygızlığımız olmadı hiç tövbe haşa
Hiç tanrı'yada yanlışıımız olmadı bugüne kadar
Her inanç mübah dedik
Ne Nuh'un gemisini hakir gördük

Nede Yunus'un balığına kin güttük
Ođlu diye bildiklerinide biz germedik çamıha
Neden her defasında mıh sapladı bağrımıza
Her seferinde figüran edildik başka hayatlara

M.Kılıçel